

Sygn. akt IV U 63/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 lipca 2017r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jerzy Zalasieński
Protokolant	st. sekr. sądowy Małgorzata Wierzbicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 lipca 2017r. w S.

odwołania K. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 28 grudnia 2016 r. (Nr (...))

w sprawie K. C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

oddala odwołanie

Sygn. akt IV U 63/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 28.12.2016r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonej K. C. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, gdyż zgodnie z orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 19.12.2016 r., nie jest ona niezdolna do pracy.

Od decyzji tej odwołanie wniosła ubezpieczona K. C. wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do renty. W uzasadnieniu decyzji wskazała, iż, ze względu na stan narządu wzroku, nie jest zdolna do wykonywania pracy jako krawcowa, tj. w zawodzie, w którym uprzednio była zatrudniona.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniosł o jego oddalenie powołując się na argumentację wyrażoną w zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje.

Ubezpieczona K. C., urodzona (...), była uprzednio, tj. począwszy od 2012 r., uprawniona do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy, renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy oraz renty szkoleniowej (bezsporne, akta ZUS).

W ostatnim okresie, tj. od 1.06.2016 r. do 30.11.2016 r., K. C. była uprawniona do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy (decyzja k. 87 akt ZUS).

W dniu 26 października 2016 r. ubezpieczona wystąpiła z wnioskiem o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (k. 90-91 akt ZUS). W orzeczeniu z dnia 29.11.2016 r. Lekarz Orzecznik ZUS stwierdził, iż ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy (k. 93 akt ZUS). K. C. wniosła sprzeciw do Komisji Lekarskiej ZUS. Organ ten w orzeczeniu z dnia 19.12.2016 r. uznał, iż ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy (k. 95 akt ZUS). W związku z powyższym, zaskarżoną decyzją z dnia 28.12.2016 r., organ rentowy odmówił przyznania K. C. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (k. 96 akt ZUS).

W opinii (k. 8-8v) sporządzonej na zlecenie Sądu, biegła z zakresu okulistyki rozpoznała u ubezpieczonej następujące schorzenia: czerniaka naczyniówki oka lewego, stan po brachyterapii i praktyczną ślepotę oka lewego, zaćmę wikłającą OL oraz krótkowzroczność oka prawego. Biegła wskazała, iż ubezpieczona od kwietnia 2012 r. leczy się z powodu czerniaka naczyniówki oka lewego. Stan guza jest stabilny, obecnie konieczna jest jedynie okresowa kontrola. Ubezpieczona praktycznie nie widzi na oko lewe. Posiada bardzo dobrą ostrość wzroku oka prawego do dali (1,0 z kor. -4,5 dsph) i bliży (0,5) w okularach. K. C. jest całkowicie zaadaptowana do praktycznej jednooczności. Schorzenia te, zdaniem biegłej, nie spowodują na ubezpieczoną częściowej niezdolności do pracy, tj. niezdolności do pracy zgodnej z kwalifikacjami (wykształcenie średnie ogólne). Ubezpieczona może wykonywać różne rodzaje zatrudnienia z wyłączeniem prac wymagających widzenia obuocznego.

K. C. z zawodu jest krawcową. W latach 2002-2012 pracowała jako szwaczka. Ubezpieczona podnosiła swoje kwalifikacje i ostatecznie uzyskała średnie wykształcenie (bezsporne, akta ZUS).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Odwołanie nie jest uzasadnione.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 887) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który:

- 1) jest niezdolny do pracy
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy
- 3) niezdolność do pracy powstała w okresach określonych w ustawie, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Niezdolną do pracy, zgodnie z art. 12 ust. 1 tej samej ustawy, jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Częściowo niezdolną do pracy, w myśl art. 12 ust. 3 przywołanej ustawy, jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Analiza materiału dowodowego zebranego w sprawie prowadzi do wniosku, że ubezpieczona nie spełnia warunków do przyznania jej prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy.

Sporządzona bowiem na potrzeby procesu opinia biegłej z zakresu okulistyki wskazuje, iż ubezpieczona nie jest osobą niezdolną do pracy. Biegła podała, iż K. C. jest całkowicie zaadaptowana do praktycznej jednooczności. Ubezpieczona może wykonywać różne rodzaje zatrudnienia z wyłączeniem prac wymagających widzenia obuocznego.

Sąd podzielił opinię biegłej, ponieważ została wydana przez lekarza odpowiedniej specjalności po bezpośrednim zbadaniu ubezpieczonej i zapoznaniu się z dokumentacją lekarską. Wnioski wyrażone w opinii są logiczne i jasne oraz zawierają uzasadnienie. Biegła przy wydawaniu opinii miała również na względzie wykształcenie zdobyte przez

ubezpieczoną. Reasumując, stwierdzić należy, iż opinia ta stanowi miarodajny dowód stanu zdrowia ubezpieczonej i dlatego też jest ona wystarczającym dowodem do wydania rozstrzygnięcia.

Na uwagę zasługuje, iż K. C. była uprzednio trzykrotnie uprawniona do renty szkoleniowej (okresy od 1.04.2014 r. do 31.07.2014 r., 1.03.2015 r. do 31.07.2015 r. oraz od 1.03.2016 r. do 31.05.2016 r.)- bezsporne, akta ZUS. Prawo to przysługuje, w myśl art. 60 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, osobie spełniającej warunki określone w art. 57 tej samej ustawy, w stosunku do której orzeczono celowość przekwalifikowania zawodowego ze względu na niezdolność do pracy w dotychczasowym zawodzie. A zatem, już w chwili pobierania omawianego prawa ubezpieczona została zakwalifikowana jako niezdolna do pracy w dotychczasowym zawodzie (tj. w zawodzie krawcowej), jednakże uznano, iż rokuje ona odzyskanie zdolności do pracy po przekwalifikowaniu zawodowym. Ostatecznie ubezpieczona zdobyła wykształcenie średnie ogólne i te kwalifikacje powinny zostać uwzględnione przy ustalaniu, czy jest ona częściowo niezdolna do pracy. Tak też postąpiła biegła z zakresu okulistyki podając w opinii, iż ubezpieczona podniosła kwalifikacje uzyskując wykształcenie średnie ogólne i stwierdzając w tym świetle, iż K. C. może wykonywać różnego rodzaju zatrudnienia z wyłączeniem prac wymagających widzenia obuczonego.

Strony nie zgłaszały merytorycznych zarzutów do opinii w powyższym kształcie. Ubezpieczona w piśmie z 4.07.2017 r. wskazała, iż z uwagi na wadę wzroku nie jest w stanie znaleźć osoby, u której mogła by zostać zatrudniona. K. C. nie zgłaszała przy tym wniosków dowodowych. W tym miejscu podkreślić należy, iż ubezpieczona została przebadana przez biegłego lekarza okulistę, który jednoznacznie wypowiedział się na temat istnienia u K. C. niezdolności do pracy. Dowód ten ma istotne znaczenie dla załatwienia niniejszej sprawy. Sąd bowiem przy ocenie opinii biegłych lekarzy, nie może zająć stanowiska odmiennego, niż wyrażone w tej opinii, na podstawie własnej oceny stanu faktycznego (wyrok SN z 13.10.1987 r., II URN 228/87, PiZS 1988/7/62).

W tej sytuacji wobec ustalenia, iż ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy, stwierdzić należy, iż nie spełnia ona podstawowego warunku do nabycia renty z tytułu niezdolności do pracy.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy, na mocy art. 477¹⁴ § 1 kpc, orzekł jak w wyroku.